

ROGALAND
FYLKESKOMMUNE

FYLKESRÅDMANNEN
Regionalutviklingsavdelingen

M O T
18 MAR 2013

Samferdselsdepartementet
Postboks 8010 Dep

0030 OSLO

13.03.2013

Deres ref.: 12/1587

Saksbehandler: Knut Tharaldsen
Direkte innvalg: 51 51 69 19

Saksnr. 12/21864-5
Løpenr. 17335/13
Arkivnr. N00 &00

LOV OM YRKESTRANSPORT - FORSLAG TIL ENDRINGER

Det vises til departementets høringsbrev av 30.11.2012.

Fylkesutvalget i Rogaland fylkeskommune behandlet saken i møte 12.03.2013, sak nr. 37/13, og traff da følgende enstemmige vedtak:

Rogaland fylkeskommune støtter forslaget fra Samferdselsdepartementet om tilpasninger til «vegpakken – EØS», jfr. punktene «i-iii» i høringsbrevet av 30.11.2012. Videre støttes forslaget om overføring av ansvaret for å utstede løyver for internasjonal vegtransport fra Samferdselsdepartementet til Statens vegvesen, jfr. pkt. «v» i høringsbrevet.

Rogaland fylkeskommune støtter ikke forslaget fra Samferdselsdepartementet om overføring av forvaltningsansvaret for nasjonal vegtransport som ikke er behovsprøvd fra fylkeskommunene til Statens vegvesen, jfr. pkt. «iv-vi, vii, viii» i høringsbrevet. Rogaland fylkeskommune kan ikke se at det i høringsbrevet er fremført tungtveiende argumenter for overføring av dette forvaltningsansvaret.

Saksforelegget vedlegges til orientering.

Med hilsen
Samferdselsseksjonen

Knut Tharaldsen
e.f.

Dette dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ingen signatur.

Vedlegg: Saksforelegg

POSTADRESSE
Postboks 130 Sentrum
4001 Stavanger

BESØKSADRESSE
Arkitekt Eckhoffsgt. 1
Stavanger

TELEFON
51 51 66 00

TELEFAKS
51 51 68 90

BANKGIRO: 3201.05.50520

E-POST: firmapost@rogfk.no

INTERNETT:

ROGALAND
FYLKESKOMMUNE

Vedtatt

Saksprotokoll

Utvalg: Fylkesutvalget
Møtedato: 12.03.2013
Sak: 37/13

Resultat: Innstilling enst. vedtatt

Arkivsak: 12/21864
Tittel: **SAKSPROTOKOLL: HØRING OM FORSLAG TIL ENDRINGER I
LOV OM YRKESTRANSPORT**

Behandling:

Votering:

Innstillingen tiltres enstemmig.

Vedtatt:

Rogaland fylkeskommune støtter forslaget fra Samferdselsdepartementet om tilpasninger til «vegpakken - EØS», jfr. punktene «i-iii» i høringsbrevet av 30.11.2012. Videre støttes forslaget om overføring av ansvaret for å utstede løyver for internasjonal vegtransport fra Samferdselsdepartementet til Statens vegvesen, jfr. pkt. «v» i høringsbrevet.

Rogaland fylkeskommune støtter ikke forslaget fra Samferdselsdepartementet om overføring av forvaltningsansvaret for nasjonal vegtransport som ikke er behovsprøvd fra fylkeskommunene til Statens vegvesen, jfr. pkt. «iv-vi,vii, viii» i høringsbrevet. Rogaland fylkeskommune kan ikke se at det i høringsbrevet er fremført tungtveiende argumenter for overføring av dette forvaltningsansvaret.

Saksutredning:

HØRING OM FORSLAG TIL ENDRINGER I LOV OM YRKESTRANSPORT

Trykte vedlegg: Samferdselsdepartementets brev av 30.11.2012

Utrykte vedlegg:

---

1. Bakgrunn:

Samferdselsdepartementet har i brev av 30.11.2012 foreslått flere endringer i yrkestransportloven (brevet følger vedlagt). Foreslåtte endringer omfatter EØS-tilpasninger og endringer som ifølge departementet antas å gi en bedre forvaltning av gods- og turvognløyver. Den endringen som i størst grad berører fylkeskommunen er forslaget om at myndigheten til å forvalte løyveordningen for turvogn- og godstransport overføres fra fylkeskommunene til Statens vegvesen.

2. Problemstilling:

Rogaland fylkeskommune er bl.a. bedt om å ta stilling til om det er fornuftig og nødvendig å samle ansvaret for å utstede de ikke-behovsprøvde gods- og turvognløyvene hos ett statlig organ i regi av Statens vegvesen.

3. Saksopplysninger:

Høringen og lovforslaget er primært gjort for å gjennomføre Europaparlamentets- og rådsforordninger (EF) nr. 1071/2009 om innføring av felles regler med hensyn til vilkårene som må oppfylles for å utøve yrket som transportør på vei, samt endringer av forordning (EF) nr. 561/2006.

Forslaget til endringer omfatter:

- i. Hjemmel for å kreve at transportører som søker løyve for person- og godstransport på vei etter §§ 4 og 5 i yrkestransportloven skal være etablerte i Norge.
- ii. Hjemmel for å opprette og drifte et elektronisk register over transportører på vei.
- iii. Hjemmel for løyvemyndighetene til å erklære personer som har begått alvorlige brudd på regelverket uskikket til å lede transportvirksomhet i alle EØS-land.
- iv. Overføring av ansvaret for å utstede løyve for nasjonal vegtransport som ikke er behovsprøvd fra fylkeskommunene til Statens vegvesen (SVV).
- v. Overføring av ansvaret for å utstede løyver for internasjonal veitransport fra Samferdselsdepartementet til Statens vegvesen (SVV).

- vi. En tilpasning i loven som legger til rette for at fellesskapsløyve også skal gjelde som løyve for nasjonal transport som ikke er behovsprøvd.
- vii. Innføring av en avgrensning i tid på 10 år for hvor lenge løyver som ikke er behovsprøvd er gyldige.
- viii. Hjemmel til å fastsette i forskrift en avgrensning i tid for løyver som er utstedt før lovendringen trer i kraft
- ix. En presisering i bestemmelsen om løyve for persontransport utenfor rute (§ 9) som ikke innebærer noen reell endring av rettspraksis på området.
- x. Retting av en skrivefeil i yrkestransportlovens § 10 (1).

Punktene «i-iii» er tilpasninger til flere rådsforordninger i EØS som samlet omtales som «vegpakken». Endringene er en videreføring av gjeldende rett på området. Samferdselsdepartementet har hjemmel i gjeldende yrkestransportlov til å gjennomføre det meste av innholdet i vegpakken ved forskrift.

Punktene «ix-x» er små endringer eller presiseringer som ikke vil bli kommentert nærmere.

Forslagpunktene fra «iv» til «viii» innebærer derimot betydelige endringer for fylkeskommunen og vil derfor bli kommentert nærmere under fylkesrådmannens vurderinger.

Fylkeskommunen er løyvemyndighet for flere typer nasjonale løyver for person- og godstransport. Løyvetypene kan skilles i to løyvekategorier: behovsprøvd løyver og ikke behovsprøvd løyver:

<u>Behovsprøvd løyver:</u>	<u>Ikke behovsprøvd løyver:</u>
✓ Drosjeløyve	- Godstransportløyve
✓ Selskapsvognløyve	- Turvognløyve
✓ Løyve for transport for funksjonshemmede	
✓ Ruteløyve	

For løyver som ikke er behovsprøvd, kan alle søkere som oppfyller vilkårene om god vandel, økonomi og faglig kompetanse bli tildelt løyve.

Behovsprøving av løyve innebærer at fylkeskommunen har et særskilt ansvar for å tilpasse antall løyver i forhold til etterspørsel og behov, og hvor de som innehar løyve har en eksklusiv rett og plikt til å utføre transporten.

Samferdselsdepartementet er løyvemyndighet for internasjonale løyver. Et såkalt fellesskapsløyve gir løyvehaver rett til å drive gods- eller persontransport til utlandet. Ett av vilkårene for å få fellesskapsløyve er at søkeren er innehaver av nasjonalt løyve, utstedt av fylkeskommunen. Ansvar for å utstede fellesskapsløyver og lisenser er delegert fra Samferdselsdepartementet til Statens vegvesen v/Vegdirektoratet.

Grunnleggende vilkår for å få nasjonalt løyve og internasjonalt løyve er med andre ord like. På denne bakgrunn foreslår departementet at disse løyvetypene slås sammen til en løyvetype og at ansvaret for å utstede disse løyvene overføres fra fylkeskommunene til Statens vegvesen.

Samferdselsdepartementet mener at ansvaret for behovsprøvde løyver fortsatt bør ligge hos fylkeskommunene. Dette med bakgrunn i at lokale myndigheter anses å ha best lokalkunnskap og forutsetninger for å kunne saksbehandle denne løyvekategorien som ofte innebærer politisk skjønn.

Samferdselsdepartementet anfører følgende forhold som taler for at løyveansvaret for løyver som ikke er behovsprøvde bør samles hos en sentral løyveadministrasjon i regi av SVV:

- Hensynet til likebehandling av søknader
Vilkår for å få løyve er likt for løyvetypene som ikke er behovsprøvd, dvs. krav til god vandel, tilfredsstillende økonomi og tilstrekkelig faglig kompetanse. I dag vurderer 19 fylkeskommuner og Vegdirektoratet hvorvidt søker på løyve oppfyller disse kravene. I dette ligger at det kan forekomme ulike vurderinger av om kravene er oppfylt. Ifølge departementet vil en sentral løyveadministrasjon i SVV sikre en større likebehandling.
- Bedre oversikt og styrket kompetanse
En samordning av løyveadministrasjonen vil styrke kompetansen og føre til bedre oversikt. Departementet anfører også at vurdering av løyvesøknader og administrative sanksjoner ved brudd på løyvevilkår kan samordnes uavhengig av om overtredelsen av regelverket finner sted i Norge eller utlandet. Dette fordi både internasjonale løyver og nasjonale løyver samles på ett sted.
- Rettsikkerhet og personvern
I pkt. «ii» er det foreslått opprettelse av et elektronisk register over løyvehavere som inneholder flere opplysninger enn det registeret som i dag brukes av fylkeskommunene. Det er foreslått utvidede vandelsvurderinger, og i det elektroniske registeret skal inntas opplysninger om personer som anses uskikket til å lede en transportvirksomhet (jfr. pkt. «iii»). Ut fra hensynet til personvern bør ikke flere saksbehandlere enn nødvendig få tilgang til slike sensitive personopplysninger.
- Mindre ressursbruk
Samordning av løyvemyndighet til en statlig instans antas å være ressursbesparende.

Departementet anfører som motargument til samordning av løyvemyndighet at søkere til nasjonale løyver kan ha ønske om å forholde seg til en lokal myndighet i hvert fylke. Departementet mener likevel at dette vil være uten særlig betydning da kommunikasjonen med løyvehavere stort sett skjer i form av post og elektroniske media. Ifølge departementet har derfor geografisk avstand til løyvemyndigheten mindre betydning.

En samordning av løyveadministrasjonen til Statens vegvesen vil innebære at Vegdirektoratet blir klageinstans for enkeltvedtak om tildeling eller tilbakekalling av løyve.

Etter pkt. «vii» foreslås det en gyldighet på ikke behovsprøvde løyver på 10 år. Nasjonale løyver har i dag ubegrenset gyldighet, mens internasjonale løyver har en gyldighet på fem år.

Økonomiske og administrative konsekvenser av forslaget:

Høringen legger opp til at transportløyveforvaltningen som kommer inn under lovendringen, blir flyttet fra fylkeskommunene til Statens vegvesen.

Det skal opprettes en sentral løyveadministrasjon som er foreslått lagt til Lærdal.

Fylkeskommunene vil miste årsverk og inntekter ved omlegging av løyveforvaltningen. Departementet mener likevel at endringen ikke vil skade fylkeskommunene særlig da endringen vil bli et nullspill ved at bortfall av økonomi tilsvarer bortfall av oppgaver. I høringen uttales bl.a. at: *På grunnlag av at det totalt sett er få i kvar fylkeskommune som jobbar med løyvesaker er det departementet si vurdering at fylkeskommunane bør få til ei omfordeling av oppgåver utan å seie opp dei tilsette som i dag jobbar med desse oppgåvene.*

Det antas at det vil være behov for å øke antall ansatte i Statens vegvesen med mellom 12 og 20 saksbehandlere. Dette tallet er basert på at det i dag er mellom 0,5 og 2 ansatte i hver fylkeskommune som arbeider med de aktuelle løyvetypene. I Rogaland arbeider tre personer med disse oppgavene som foreslås overført, i tillegg til andre oppgaver. Det kan anslås at dette totalt utgjør ett årsverk.

4. Fylkesrådmannens vurderinger:

Innføring av nevnte «vegpakke» (punktene «i-iii») nødvendiggjør ikke en overføring av ansvaret for gods- og turvognløyvene fra fylkeskommunene til staten. Departementet vurderer det imidlertid som hensiktsmessig å samle under en myndighet de ikke behovsprøvde internasjonale- og nasjonale løyvetypene.

I høringsnotatet fremgår at departementet ser for seg at behandling av løyvesaker i første instans blir lagt til regionsnivå innen Statens vegvesen (er i dag inndelt i fem regioner), slik at Vegdirektoratet blir klageinstans over enkeltvedtak. Det kan ikke utelukkes at Statens vegvesen vil velge å legge løyvesaksbehandlingen til trafikkstasjonene. Dersom det blir tilfellet, vil argumentasjonen om større likebehandling, bedre oversikt og kompetanse og mindre ressursbruk, bortfalle i vesentlig grad.

Det er i hovedsak de samme vilkårene som gjelder for tildeling av behovsprøvde løyver som ikke behovsprøvde løyver. Dette gjelder så vel krav til vandel som krav til økonomi og faglig kompetanse. Rogaland fylkeskommune har hatt ansvar for tildeling av nasjonale løyver i mange tiår og har så vel kompetanse som rutiner for å løse denne oppgaven på en rask og effektiv måte. En overføring av ansvaret til Statens vegvesen vil medføre bortfall av høy kompetanse samtidig som fagmiljøet reduseres. Dette fordi fylkeskommunen fortsatt skal beholde ansvaret for de øvrige løyvetypene slik som drosjeløyve, selskapsvognløyve og ruteløyve. Etter

fylkesrådmannens vurdering vil det ikke være hensiktsmessig å vurdere endring av forvaltningen av transportløyver så lenge behovsvurderingen for enkelte løyvetyper fortsatt består. Problemstillingen vil imidlertid kunne aktualiseres ved en eventuell fremtidig oppheving av behovsvurderingen av drosjeløyver.

Departementet gjør et poeng av at tallet på saksbehandlere som bør ha tilgang på sensitive personopplysninger ikke blir større enn nødvendig, og at dette hensynet best ivaretas ved å samle store deler av løyveadministrasjonen til ett organ. Vi minner om at det ikke er nytt for fylkeskommunen å håndtere sensitive personopplysninger og at det gjøres i overensstemmelse med regelverket på området (f.eks. mottas daglig detaljerte vandelsvurderinger, økonomiske opplysninger m.m.). For øvrig er vi ikke overbevist om at det vil bli færre saksbehandlere knyttet til løyveforvaltning ved eventuell overføring av dette løyveansvaret. I tillegg kommer at fylkeskommunene fortsatt skal løyvebehandle de øvrige løyvekategoriene hvor det også foreligger sensitive personopplysninger. Totalt sett vil det dermed bli flere involvert i behandling av sensitive personopplysninger.

I høringsnotatet nedtones betydningen av geografisk nærhet og tilgjengelighet til løyvemyndigheten. Vår erfaring tilsier at dette forholdet vektlegges i stor grad av løyvesøkere og løyvehavere. Ifølge forvaltningsloven har forvaltningsorganene innenfor sitt saksområde en alminnelig veiledningsplikt (jfr. § 11). Denne plikten kan naturligvis håndteres over telefonen eller via digitale medier, men betydningen av fysisk nærhet til løyvemyndigheten kan vanskelig kompenseres fullt ut. Hensynet til nærhet og god service kan naturligvis ivaretas dersom konsekvensen av endringsforslaget innebærer at løyvesaksbehandlingen flyttes fra Lærdal ut til trafikkstasjonene. Dette forholdet er imidlertid ikke avklart i høringen.

Det foreslås i pkt. «vii» å innføre en avgrensning i tid på 10 år for hvor lenge løyver som ikke er behovsprøvde er gyldige. I dag har nasjonale, ikke behovsprøvde gods- og turvognløyver ubegrenset gyldighet, mens internasjonale løyver har en gyldighet på 5 år. En eventuell sammenslåing av internasjonale og nasjonale løyver virker urasjonell ettersom det antas at minst 75 % av løyvehaverne kun driver nasjonal transportvirksomhet. Dersom det settes krav om fornyelse av disse løyvene hvert tiende år, vil dette medføre merarbeid for løyvemyndigheten så vel som for de løyvehaverne som kun driver nasjonal transport.

Fylkesrådmannen stiller seg positiv til nødvendige endringer i lov- og forskrift som følge av innføring av nevnte vegpakke, jfr. punktene «i-iii» foran. Fylkesrådmannen har heller ikke motforestillinger til punkt «v» om å overføre ansvaret for internasjonale løyver fra Samferdselsdepartementet til Statens vegvesen.

5. Konklusjon:

Etter fylkesrådmannens vurdering fungerer dagens forvaltning av transportløyver på en god og effektiv måte. Fylkesrådmannen kan ikke se fremlagt tungtveiende grunner for at løyveforvaltningen bør flyttes fra fylkeskommunene til staten. De viktigste grunnene for at ansvaret for nasjonale gods- og turvognløyver ikke bør overføres til Statens vegvesen kan oppsummeres i følgende pkt:

- Det er usikkert hvordan Statens vegvesen vil organisere løyveforvaltningen ved en eventuell overføring av forvaltningsansvaret. Det er ikke avklart at overføringen vil medføre større sentralisering av oppgavene. Det er dessuten usikkert om en større sentralisering av oppgavene vil medføre en mer effektiv og ressursbesparende løyveforvaltning enn dagens ordning.
- En overføring av de aktuelle oppgavene fra fylkeskommunene til Statens vegvesen vil medføre at fagmiljøet i fylkene splittes. Dette fordi fylkene fortsatt skal ha ansvaret for de behovsvurderte løyvener.
- En eventuell sammenslåing av internasjonale og nasjonale løyver vil uavhengig av hvilken myndighet som har forvaltningsansvaret, være urasjonell dersom løyvener må fornyes hvert tiende år. En antar at minst 75 % av løyvehaverne kun driver nasjonal transport og har i dag løyver som er ubegrenset i tid såfremt vandelskravet er oppfylt.

Forslag til vedtak:

1. Rogaland fylkeskommune støtter forslaget fra Samferdselsdepartementet om tilpasninger til «vegpakken - EØS», jfr. punktene «i-iii» i høringsbrevet av 30.11.2012. Videre støttes forslaget om overføring av ansvaret for å utstede løyver for internasjonal vegtransport fra Samferdselsdepartementet til Statens vegvesen, jfr. pkt. «v» i høringsbrevet.
2. Rogaland fylkeskommune støtter ikke forslaget fra Samferdselsdepartementet om overføring av forvaltningsansvaret for nasjonal vegtransport som ikke er behovsprøvd fra fylkeskommunene til Statens vegvesen, jfr. pkt. «iv-vi, vii, viii» i høringsbrevet. Rogaland fylkeskommune kan ikke se at det i høringsbrevet er fremført tungtveiende argumenter for overføring av dette forvaltningsansvaret.

Håkon Schwalb
Fylkesrådmann

Gottfried Heinzerling
Samferdselssjef

Dette dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ingen signatur.